

מסכת שקליפ פ"ז משנה ו'

המשנה באה ללמוד מן הפסוקים מה דין מותר חטאת ואשם.

הפסוק אומר : אשם אשם – מה שנשאר מחטאת ואשם.

דינו ש : אשם הוא – דינו כמו אשם רגיל שיש בו חלק שנאכל לכהנים.

אשם לה' – כולו לה'

וקשה : שהפסוק דורש שני דברים הפוכים אשם לכהנים ואשם לה' אז מה הנכון ?

ההסבר : לבהמה יש שני חלקים : 1 בשר 2. עור. ולכן נדרוש ש

1. הבשר – כולו לה'.

2. העור – כולו לכהנים.

וזה יתקיים ע"י שיביאו קרבן עולה ואז יהיה :

1. הבשר לה'.

2. העור לכהנים.

דרשא זו דרש יהוידע הכהן בנביא

שאמר : כסף אשם וכסף חטאת – הכסף שנותר מאשם וחטאת.

דינו : לא יובא בית ה' – לא יביאו את זה לבדק הבית. {שהוא רק לה'}

אלא מה דינו : לכהנים יהיו – יביאו ממנו קרבן שיש בו גם חלק לכהנים וזו עולה ש

1. הבשר לה'.

2. והעורות לכהנים.

שאלות מבחן על הדרשא

1. ש. על מה מדבר הפסוק אשם הוא אשם אשם לה' על איזה סוג כסף ?

ת. מותר _____ ומותר _____

2. ש. מה הסתירה בפסוקים ? ת. אשם _____ כוונתו _____

אשם _____ כוונתו _____

3. ש. כיצד יתקיימו שניהם אשם לה' ואשם לכהנים באיזה קרבן ? ת. _____

4. ש. איזה חלק בו לה' ואיזה חלק לכהנים ? ת. לה' _____

לכהנים _____

שקלים פרק ז' משנה ו' : ותנאי בית דין הוא על כהן גדול שמת שתהא מנחתו קריבה משל ציבור, ושלמה היתה קריבה.

המקרה	מי מקריב וכמה	הטעם
יש כהן גדול	מביא כל יום 12 חלות, 6 קרבין בבוקר ו 6 קרבין בערב	
מת הכהן גדול ומינו אחר תחתיו באותו יום	בבוקר : הישן הביא 12 חלות 6 הקריב ו6 אובדין	כי כהן גדול מביא תמיד מנחה שלמה שהיא 12 חלות ומקריב מחציתה.
	בערב : החדש מביא 12 חלות 6 הקריב ו6 אובדין	
לא מינו אחר באותו יום	הציבור או היורשין מביאים 12 בערב חלות ומקריבין את כולם	כי אחרים מביאים רק מנחה שלמה
	הציבור או היורשין מביאים כל יום 12 חלות בבוקר ו 12 חלות בערב ומקריבין את כולם	

כהן גדול שמת הדרשות :

רבי שמעון	חק עולם – חק זה [החביתין] יהיה משל עולם [הציבור]	שלמה היתה קריבה
רבי יהודה	תחתיו מבניו – במקומו יעשו בניו	יעשה אותה – אותה ולא חציה

מדוע זה לרבי שמעון זה תנאי בית דין ולא מדאורייתא

מדאורייתא	משל מי באה	מה לא היה טוב בזה
תקנה ראשונה	ציבור	מדחקא לשכה
תקנה שניה	יורשין	פשעו בה
	ציבור	כך נשאר לפי רבי שמעון

החזירו שיהיה כמו מן התורה ובתקנת חכמים